USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zlatuše Jíchové a soudců Mgr. Miroslava Nováka a JUDr. Lenky Škubalové ve věci exekuce

oprávněné: **C4B Capital s.r.o.,** IČO 19437684
sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno
zastoupená advokátem Mgr. Jaroslavem Zemanem
sídlem Lazaretní 925/9, 615 00 Brno

proti
povinné: **S Ž**, narozená , IČO
sídlem
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Němcem
sídlem Slezská 1297/3, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

pro pohledávku oprávněné ve výši 1 394 800 Kč s příslušenstvím a pro smluvní pokutu, o odvolání oprávněné a povinné proti usnesení Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 15. ledna 2025, č. j. 8 EXE 2798/2023-77

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Kutné Hoře (dále jen „soud prvního stupně“) v záhlaví uvedeným usnesením rozhodl, že exekuce nařízená usnesením Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 9. 11. 2023, č. j. 8 EXE 2798/2023-25, se zastavuje (výrok I.), že oprávněná je povinna zaplatit povinné na náhradu nákladů řízení částku 18 125,80 Kč, k rukám jejího právního zástupce, do tří dnů od právní moci usnesení (výrok II.) a že oprávněná je povinna zaplatit soudnímu exekutorovi JUDr. Jiřímu Trojanovskému, Exekutorský úřad Frýdek – Místek, náhradu nákladů řízení ve výši 25 095,40 Kč (výrok III.).

2. Ze spisu soudu prvního stupně vyplývá, že podáním ze dne 26. 10. 2023, adresovaným Exekutorskému úřadu Frýdek – Místek, oprávněná navrhla pověřit soudního exekutora Mgr. Jiřího Trojanovského, LL.M., Exekutorský úřad Frýdek – Místek, vedením exekuce na majetek povinné podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti sepsaného dne 20. 7. 2023 jménem Mgr. M Ř, notáře se sídlem v , Mgr. L M, notářským kandidátem, N 1152/2023, NZ 1937/2023, ve znění pokračování ze dne 25. 7. 2023, N 1152/2023, NZ 1970/2023, pro pohledávku oprávněné ve výši 1 394 800 Kč, pro smluvní pokutu ve výši 115 000 Kč (25 % z částky 460 000 Kč), pro smluvní pokutu ve výši 0,1 % denně z částky 460 000 Kč od 27. 9. 2023 do zaplacení, pro náklady oprávněné a náklady exekuce. Uvedenému návrhu vyhověl soud prvního stupně pověřením ze dne 9. 11. 2023, č. j. 8 EXE 2798/2023-25, jímž pověřil vedením exekuce na majetek povinné podle oprávněnou označeného notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti, soudního exekutora JUDr. Jiřího Trojanovského, Exekutorský úřad Frýdek – Místek.

3. Ze spisu dále vyplývá, že podáním ze dne 15. 10. 2024, adresovaným soudnímu exekutorovi, povinná navrhla zastavení exekuce a dále odklad exekuce do právní moci usnesení, jímž bude rozhodnuto o jejím návrhu na zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce odůvodnila tím, že se v řízení vymáhaný nárok odvíjí od smlouvy o úvěru, kterou uzavřela s oprávněnou dne 20. 7.

2023 a tato smlouva je absolutně neplatná podle § 580 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), neboť se příčí dobrým mravům. Uvedla, že v roce 2016 uzavřela jako úvěrovaná se společností PROFI CREDIT Czech, a.s., IČO 61860069, dvě smlouvy o podnikatelském úvěru. Následně byla kontaktována panem M S, sídlem , který je jediným společníkem a jednatelem společnosti W s.r.o., IČO a na základě komunikace s ním a dalšími zástupci jeho společnosti uzavřela jako úvěrovaná dne 30. 3. 2023 se společností RETIMMO Project Beta, a.s., IČO 01838547, smlouvu o podnikatelském úvěru ve výši 200 000 Kč. Za zprostředkování úvěru obdržel pan M S odměnu ve výši 50 000 Kč. Pan M S je se společností RETIMMO Project Beta, a.s. personálně propojen v tom, že . Tvrdila, že posléze došlo k zesplatnění úvěru od společnosti RETIMO Project Beta, a.s., patrně v důsledku prodlení s úhradou některé ze splátek. V návaznosti na to ji pan M S nabídl další refinancování, a to od oprávněné a dále od společnosti Perfekcie Credit s.r.o., IČO 11724137. Dne 20. 7. 2023 jako úvěrovaná uzavřela dvě úvěrové smlouvy, jednu s oprávněnou a druhou se společností Perfekcie Credit s.r.o., a s každou z nich bylo sjednáno poskytnutí úvěru ve výši 460 000 Kč, celkem 920 000 Kč. Z úvěrové smlouvy uzavřené se společností Perfekcie Credit s.r.o. obdržela pouze částku 276 484 Kč a z úvěrové smlouvy uzavřené s oprávněnou neobdržela žádnou částku, neboť z úvěru sjednaného smlouvou uzavřenou se společností Perfekcie Credit s.r.o. byla zbývající část úvěru zaslána společnosti MONTY INVEST s.r.o., IČO 08386234 a společnosti Fundraisy consult s.r.o., IČO 14000776 a úvěr sjednaný s oprávněnou byl těmto společnostem poukázán v celé výši. Ona společnost MONTY INVEST s.r.o., povinná nezná a nemá s ní uzavřenou žádnou smlouvu, se společností Fundraisy consult s.r.o. zřejmě podepsala smlouvu o zprostředkování v den uzavření úvěrových smluv, avšak k žádnému zprostředkování úvěrové smlouvy ze strany této společnosti nedošlo a odměna ve výši 30 % z každé smlouvy je zcela nepřiměřená. Poukázala na to, že . Uvedla, že oprávněná, společnosti Perfekcie Credit s.r.o., Fundraisy consult s.r.o., a MONTY INVEST s.r.o. jednaly ve vzájemné kooperaci s cílem navýšení jejího dluhu tak, aby dříve či později nebyla schopna splátky platit a oprávněná a společnost Perfekcie Credit s.r.o. se mohly uspokojit z její nemovitosti. Uvedené společnosti zjevně zneužily její tísně, nezkušenosti, rozumové slabosti, rozrušení či lehkomyslnosti, aby získaly plnění, jehož majetková hodnota je ke vzájemnému plnění v hrubém nepoměru. Poukázala dále na to, že v úvěrové smlouvě byl s oprávněnou sjednán úrok ve výši 20,4 % ročně, smluvní pokuta ve výši 0,1 % denně ze zbývající dlužné částky, jednorázová smluvní pokuta ve výši 25 % z celé částky úvěru a smlouva obsahovala řada dalších pro ni nevýhodných ujednání. Dále uvedla, že oprávněná s odbornou péčí neposoudila její schopnost spotřebitelský úvěr splácet. V uvedeném odkázala na závěry vyplývající z nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 4129/18. Ze všech uvedených důvodů se úvěrová smlouva, kterou uzavřela s oprávněnou, příčí dobrým mravům, je v rozporu se zákonem, a proto je podle § 580 o.z. absolutně neplatná. Soud prvního stupně usnesením ze dne 13. 11. 2024, č. j. 8 EXE 2798/2023-39, které nabylo právní moci dne 4. prosince 2024, vyhověl návrhu povinné na odklad exekuce a odložil ji do právní moci rozhodnutí o návrhu povinné na zastavení exekuce ze dne 15. 10. 2024.

4. Ze spisu vyplývá, že k návrhu povinné na zastavení exekuce se oprávněná vyjádřila nesouhlasně podáním ze dne 6. 11. 2024. Uvedla, že exekuce je vedena na základě exekučního titulu, v němž povinná uznala svůj dluh vůči ní, svolila k vykonatelnosti a zavázala se dluh splatit. Pokud povinná tvrdí, že nemá k dispozici žádnou smluvní dokumentaci, pak stěží může tvrdit, že tato byla v rozporu s dobrými mravy, nebo dokonce unášet důkazní břemeno ve vztahu k takovému tvrzení. Na účelovost takového tvrzení poukazuje i to, že povinná následně ze smlouvy velmi podrobně

cituje. Úvěr byl povinné poskytnut za účelem úhrady jejích závazků z podnikatelské činnosti, sama se ve svých podáních označuje identifikačním číslem a nemůže se proto domáhat ochrany podle zákona o spotřebitelském úvěru. Dále uvedla, že povinná si ji zřejmě plete se společností Perfekcie Credit s.r.o. a vztahuje na ni smluvní ujednání, která s ní ujednána nebyla. V argumentaci dále uvedla, že úvěrová smlouva byla mezi účastníky uzavřena za podmínek běžných na finančním trhu a sjednaný úrok nepřekračuje standardní sazby. Dohodly-li se smluvní strany na uzavření smlouvy za určitých podmínek, je obecně nezbytné vycházet z premisy, že tak učinily po pečlivém zvážení všech důsledků z toho plynoucích. Opačný závěr by totiž byl v přímém rozporu se zásadou pacta sunt servanda. Pokud se rozhodnou smluvní strany smlouvu uzavřít, je základním východiskem presumpce platnosti a závaznosti smlouvy, která obecně vyplývá ze zásady in favorem negotii, která je zakotvena v § 574 o.z. Poukázala na to, že Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 1484/2024, byť se jednalo o spotřebitelský úvěr, dospěl k závěru, že výše sjednaných úroků, dvojnásobně až trojnásobně převyšující obvyklou úrokovou míru v době sjednání smlouvy, je souladná s dobrými mravy, a to dokonce i u spotřebitelů, přičemž v této věci se o spotřebitele nejedná. Podle časové řady ARAD České národní banky se v rozhodné době pohybovaly úrokové sazby pro podnikatele, živnostníky ve výši cca 10 % ročně, přičemž se převážně jedná o sazby stavebních spořitelen. Reálně tak bude úroková míra úvěrů s takto dlouhou splatností ještě vyšší. Poukázala dále na to, že v obsahu notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti, který je exekučním titulem, povinná svůj závazek, jenž je vymáhán, uznala co do důvodu a výše. To ve smyslu ustanovení § 2053 o.z. založilo vyvratitelnou domněnku, podle které se má za to, že závazek v době uznání trval. Důsledkem uznání je přesun důkazní povinnosti z věřitele na dlužníka a je na povinné, aby své důkazní břemeno ohledně neexistence nebo zániku závazku unesla.

5. Soudní exekutor návrhu povinné na zastavení exekuce nevyhověl a předložili jej k rozhodnutí exekučnímu soudu.

6. Soud prvního stupně vyšel při svém rozhodování ze zjištění, že exekučním titulem pro nařízení exekuce byl notářský zápis Mgr. M[redacted]Ř[redacted], notáře se sídlem v [redacted], ze dne 20. 7. 2023, N 1152/2023, NZ 1937/2023 a pokračování v tomto notářském zápisu ze dne 25. 7. 2023, N 1152/2023, NZ 1970/2023. Ze smlouvy o úvěru ze dne 20. 7. 2023 zjistil, že v uvedený den oprávněná s povinnou uzavřely úvěrovou smlouvu, kterou bylo sjednáno poskytnutí úvěru ve výši 460 000 Kč. Dle smluvních ujednání měla být část úvěru ve výši 300 000 Kč vyplacena na účet společnosti MONTY INVEST s.r.o., IČO 08386234, za účelem úhrady závazku povinné z podnikání vůči této společnosti a část úvěru ve výši 160 000 Kč měla být vyplacena na účet společnosti Fundraisy consult s.r.o., IČO 14000776, za účelem úhrady závazku povinné z podnikání vůči této společnosti. Dále zjistil, že smlouvou byl sjednán úrok z úvěru ve výši 20,4 % ročně, což činilo za celou dobu splácení částku 958 800 Kč. Povinná se zavázala tento úrok splácet ve 120 pravidelných měsíčních splátkách po 7 990 Kč a poskytnutý úvěr, včetně úroků uhradit nejpozději do 28. 6. 2033. Povinná byla oprávněna vrátit úvěr i před sjednaným dnem splatnosti, avšak včetně celého smluveného úroku. V bodu 7.1 smlouvy byla sjednána smluvní pokuta ve výši 0,1 % ze zbývající dlužné částky za každý den prodlení a smluvní pokuta ve výši 25 % z celé částky úvěru za porušení povinností povinné ze smlouvy. Rovněž bylo sjednáno zajištění úvěru jednotkou č. [redacted], byt, nacházející se v budově č.p. [redacted] a č.p. [redacted], bytového domu na LV č. [redacted], stojícím na pozemcích p. č. [redacted], [redacted] a [redacted], se spoluvlastnickým podílem o velikosti 666/39221 na společných částech budovy č.p. [redacted] a č.p. [redacted] a pozemcích p. č. [redacted], [redacted] a [redacted]. Konkrétně byl k předmětné nemovitosti sjednán zákaz zcizení a zatížení.

7. Na základě zjištěného skutkového stavu věci dospěl soud prvního stupně k závěru, že povinná jako podnikající fyzická osoba uzavřela smlouvu o úvěru s oprávněnou, jenž je podnikající společností specializující se na poskytování tzv. nebankovních úvěrů. S odkazem na závěry vyplývající z nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 26. 1. 2012, sp. zn. I. ÚS 199/11 a rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 3. 2021, sp. zn. 23 ICdo 56/2019, konstatoval, že zákonodárce zavedením zvláštní úpravy

v ustanovení § 433 o.z. v rámci ochrany slabší strany zjevně nezamýšlel rozlišovat mezi subjekty slabší strany a ochranu poskytuje všem subjektům, které definici slabší strany splňují. Slabší stranou může být jak spotřebitel, tak i osoba v postavení podnikatele. Dovolává-li se tedy slabší strana své právní ochrany a budou-li prokázány zákonné předpoklady takové její právní ochrany, posuzuje soud primárně možnou aplikaci zejména ustanovení § 433 o.z., které představuje dekompozici a konkretizaci zásady poctivosti (§ 6 o.z.), dobré víry (§ 7 o.z.) a zákazu zneužití práva (§ 8 o.z.). Spotřebitelem může být i fyzická osoba podnikatel, protože se předpokládá, že určitá osoba koná mimo rámec své podnikatelské činnosti. Není vyloučena ochrana těch podnikatelů, kteří se za určité situace ocitnou v postavení slabší strany, jak je tomu i v daném případě, kdy smlouva byla uzavřena mezi povinnou jako podnikající fyzickou osobou a mezi oprávněnou, podnikající společností, která je v daném oboru profesionálem a která jednala s povinnou v rámci své podnikatelské činnosti.

8. Soud prvního stupně dovodil, že oprávněná v daném případě porušila § 433 odst. 1 o.z., tedy zneužila svého postavení odborníka k vytvoření či využití závislosti povinné, k dosažení zřejmé a nedůvodné nerovnováhy ve vzájemných právech a povinnostech stran, a to přihlížeje ke sjednaným úrokům, smluvním pokutám a zajištění závazku předmětnou nemovitostí, které byly co do jejich rozsahu ujednány v rámci smlouvy v rozporu s dobrými mravy. Poznamenal, že smlouva o úvěru byla účastníky uzavřena 20. 7. 2023 a již 26. 10. 2023 podala oprávněná exekuční návrh, jímž se domáhala částky 1 394 800 Kč (jistina ve výši 460 000 Kč, zesplatněný smluvní úrok ve výši 958 800 Kč, ponížený o částku 24 000 Kč, kterou povinná oprávněné uhradila), dále smluvní pokuty ve výši 115 000 Kč a smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z částky 460 000 Kč od 27. 9. 2023 do zaplacení. Dluh povinné tak za 3 měsíce narostl více než trojnásobně a takový nárůst v takto krátkém horizontu, za současného utvrzení závazku předmětnou nemovitostí, soud nemohl považovat za souladný s dobrými mravy. Uzavřel, že v dané věci došlo k porušení korektivu dobrých mravů, což má za následek absolutní neplatnost smlouvy podle § 588 o.z. Dále uzavřel, že nemohl postupovat podle § 576 o.z. a posoudit předmětné právní jednání jako částečně platné, neboť nelze dost dobře vymezit část, která by nebyla popsanými důvody neplatnosti dotčena, jíž by se shora uvedený důvod neplatnosti nedotýkal, resp. bez níž by strany měly zájem smlouvu uzavřít, i pokud by neplatnost rozporovaly včas. Dovodil, že je dán důvod zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř., za použití § 52 odst. 1 exekučního řádu. O nákladech řízení povinné a nákladech exekuce rozhodl podle § 89 exekučního řádu se závěrem, že zavinění na zastavení exekuce spočívá na oprávněné.

9. Proti usnesení soudu prvního stupně podala oprávněná podáním ze dne 10. 2. 2025, doplněným podáním ze dne 25. 2. 2025, včasné odvolání, kterým navrhla napadené usnesení změnit tak, že se návrh povinné na zastavení exekuce zamítá, případně usnesení zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V důvodech podaného odvolání poukázala na to, že soud prvního stupně rozhodl chybně o zastavení exekuce pro rozpor úvěrové smlouvy s dobrými mravy a pro domnělé zneužití slabší strany. Při uzavření úvěrové smlouvy nebyla povinná slabší stranou, jednala jako podnikatelka a úvěrovou smlouvu uzavřela v rámci své podnikatelské činnosti. Není zřejmé na základě jakých skutkových zjištění učinil soud prvního stupně závěr, že byla slabší smluvní stranou. Povinná měla smlouvu k dispozici předem, mohla se k ní vyjádřit, připomínkovat jí a případně ji nepodepsat. Dále uvedla, že exekučním titulem je notářský zápis se svolením k vykonatelnosti a nikoliv úvěrová smlouva, přičemž exekuční titul ve své hmotněprávní části obsahuje uznání dluhu povinnou. Zdůraznila, že exekuční soud je exekučním titulem vázán a nepřísluší mu přezkoumávat jeho věcnou správnost. Při nařízení exekuce na základě notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti soud nezkoumá, zda obsah notářského zápisu odpovídá hmotněprávním poměrům účastníků. To může činit až v řízení o zastavení exekuce na základě konkrétních tvrzení povinné osoby. Poukázala dále na to, že soud prvního stupně věc neobjasnil po skutkové stránce dostatečně, neboť neučinil skutková zjištění z exekučního titulu, jímž je notářský zápis se svolením k vykonatelnosti, obsahující uznání dluhu povinnou a neučinil ani zjištění z potvrzení o přijetí

finančních prostředků povinnou ze dne 29. 7. 2023. Dle argumentace odvolatelky dospěl soud prvního stupně k chybnému právnímu závěru o absolutní neplatnosti účastníky uzavřené úvěrové smlouvy. Výše smluvených úroků a sankcí byla sjednána v souladu se zásadou smluvní autonomie a odpovídá obchodní praxi v daném segmentu trhu. Podle veřejně dostupných statistik České národní banky (ARAD) se průměrná úroková sazba v období druhé poloviny roku 2023, tedy v období sjednání úvěrové smlouvy, pohybovala v rozmezí 9-10 % ročně a účastníky ve smlouvě sjednaná výše úroku tak podstatně nepřekračuje tuto průměrnou úrokovou sazbu a nemůže být považována za nepřiměřenou nebo dokonce rozpornou s dobrými mravy. Dohoda o výši úroků je navíc oddělitelná od ostatních částí smlouvy a nemůže odůvodnit absolutní neplatnost celé smlouvy. Stejně tak účastníky sjednaná výše smluvních pokut, které jsou svým charakterem paušalizovanou náhradou škody, není nepřiměřená a Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 4956/2007 neshledal nepřiměřenou ani smluvní pokutu ve výši 1 % denně z dlužné částky.

10. Proti výroku II. usnesení soudu prvního stupně podala povinná podáním ze dne 3. 2. 2025, doplněným podáním ze dne 17. 5. 2025, včasné odvolání, kterým navrhla napadený výrok usnesení změnit tak, že oprávněná je povinna zaplatit jí na náhradu nákladů řízení částku 22 143 Kč, k rukám advokáta, do tří dnů od právní moci usnesení. V důvodech podaného odvolání poukázala na to, že soud prvního stupně stanovil výši jejích nákladů za právní zastoupení v nesprávné výši, neboť vyšel z tarifní hodnoty 1 512 054 Kč, když vycházel pouze z vymáhané jistiny ve výši 1 394 800 Kč, smluvní pokuty ve výši 115 000 Kč a smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z částky 460 000 Kč od 27. 9. 2023 do 14. 11. 2023, tedy ke dni vydání prvního exekučního příkazu ve věci, jejíž výši určil částkou 2 254 Kč. Výše tarifní hodnoty však dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb činí 2 349 300 Kč a sestává z jistiny ve výši 1 394 800 Kč, ze smluvní pokuty ve výši 115 000 Kč, smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z částky 460 000 Kč od 27. 9. 2023 do zaplacení, která je určena procentní sazbou za každý den prodlení s úhradou jistiny až do zaplacení jistiny ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 advokátního tarifu jako plnění na dobu neurčitou, když pětinásobek hodnoty ročního plnění činí celkem 839 500 Kč. V uvedené argumentaci odkázala na závěry vyplývající z usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 1857/2019 a sp. zn. 29 Cdo 1420/2013. Uvedla, že smluvní pokuta není příslušenstvím pohledávky, ale samostatným majetkovým nárokem, a proto ji nelze ztotožňovat s opětujícím se plněním. K tomuto závěru dospěl Nejvyšší soud ČR v rozsudku ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. 26 Cdo 4503/2009 a sdílí jej i Ústavní soud ČR v nálezu ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. III. ÚS 3347/12.

11. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal včas podaným odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), za použití § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“), a shledal důvod ke zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

12. V souladu s ustanovením § 254 odst. 8 o.s.ř., za použití § 52 odst. 1 exekučního řádu, nenařídil odvolací soud k projednání odvolání jednání, neboť nebylo potřebné doplňovat či opakovat dokazování a za tohoto stavu by nařízení jednání bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení.

13. Odvolací soud se nejprve zabýval tím, zda řízení před soudem prvního stupně ve smyslu ustanovení § 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř. není postiženo vadou, která měla nebo mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a takovou procesní vadu shledal. Posuzoval dále, zda soud prvního stupně po skutkové stránce věc objasnil dostatečně a úplně.

14. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

15. Podle § 253 odst. 2 o.s.ř., soud nařídí jednání, jen považuje-li to za nutné nebo stanoví-li to zákon.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková

16. Podle § 269 odst. 2 o.s.ř., v případech uvedených v § 268 odst. 1 písm. g) a h) se rozhoduje zpravidla po předchozím jednání.

17. Soudní praxe dospěla k ustálenému závěru, že v exekučním řízení platí, že soud nařídí jednání, jen považuje-li to za nutné nebo stanoví-li to zákon (§ 253 odst. 2 o.s.ř., § 52 odst. 1 exekučního řádu). Ve vztahu k řízení o zastavení exekuce zákon obecnou povinnost soudům nařídit k projednání věci samé jednání, k němuž je třeba předvolat účastníky a všechny, jejichž přítomnosti je třeba (§ 115 odst. 1, § 254 odst. 1, věta první o.s.ř.), neukládá. Spočívají-li však důvody zastavení exekuce v § 268 odst. 1 písm. g) nebo h) o.s.ř., rozhoduje se zpravidla podle § 269 odst. 2 o.s.ř. po předchozím jednání. Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1624/96, uveřejněném v časopise Soudní judikatura 8/1997, pod číslem 64, vysvětlil, že bez jednání může soud o zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) podle § 268 odst. 1 písm. g) a h) o.s.ř. rozhodnout, jen jestliže tvrzení účastníků o skutečnostech, v nichž je spatřován důvod k zastavení, jsou shodná a liší se jen názory stran na právní význam těchto skutečností (k tomu dále srovnej usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 9. 2006, sp. zn. 20 Cdo 2714/2005, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1624/96 a usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 20. 6. 2012, sp. zn. I. ÚS 62/12 a ze dne 3. 4. 2024, sp. zn. I. ÚS 725/24).

18. V posuzované věci se povinná domáhala zastavení exekuce z důvodu podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. a podaný návrh odůvodnila konkrétními skutkovými tvrzeními obsaženými v jejím návrhu na zastavení exekuce. Z této argumentace a z vyjádření oprávněné k návrhu povinné na zastavení exekuce je zřejmé, že až na dílčí výjimky je tvrzení účastníků o skutečnostech, v nichž povinná spatřuje důvod zastavení exekuce, zejména, že oprávněná při uzavření úvěrové smlouvy zneužila její tísně, nezkušenosti, rozumové slabosti, rozrušení či lehkomyslnosti, že společnosti, jimž oprávněná poukázala na základě smlouvy část povinné poskytnutého úvěru nezná, že oprávněná při uzavření smlouvy zneužila svého postavení odborníka k vytvoření či využití závislosti povinné a nedůvodné nerovnováhy ve vzájemných právech a povinnostech stran, nejsou shodná a ani nejsou považována za nesporná. Za stavu, kdy tvrzení účastníků o skutečnostech, v nichž povinná spatřuje důvod zastavení exekuce nejsou shodná, soud prvního stupně pochybil, pokud nerespektoval ustanovení § 269 odst. 2 o.s.ř. a k projednání návrhu povinné nenařídil jednání, při němž by účastníky navržené důkazy provedl. Pokud je třeba provádět dokazování o skutkových okolnostech sporu o zastavení exekuce, má být jednání pravidlem a nikoliv výjimkou. Lze proto uzavřít, že oprávněná i povinná byly postupem soudu prvního stupně zkráceny na svých procesních právech, neboť jim bylo upřeno právo účasti na jednání soudu prvního stupně, při němž by bylo provedeno dokazování, jakož i právo vyjádřit se k provedeným důkazům a k relevantním tvrzením navrhovat provedení dalších důkazů.

19. Podle § 118a odst. 1 o.s.ř., ukáže-li se v průběhu jednání, že účastník nevylíčil všechny rozhodné skutečnosti, nebo že je uvedl neúplně, předseda senátu jej vyzve, aby svá tvrzení doplnil, a poučí jej o čem má tvrzení doplnit a jaké by byly následky nesplnění této výzvy.

20. Podle § 118a odst. 3 o.s.ř., zjistí-li předseda senátu v průběhu jednání, že účastník dosud nenavrhl důkazy potřebné k prokázání všech svých sporných tvrzení, vyzve jej, aby tyto důkazy označil bez zbytečného odkladu, a poučí jej o následcích nesplnění této výzvy.

21. Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že i v poměrech exekučního řízení se uplatní účastníky stíhající povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Ukáže-li se v průběhu řízení, že oprávněný či povinný nevylíčil relevantní tvrzení zcela či je vylíčil vnitřně rozporně, případně že nenavrhl důkazy k jejich prokázání, je exekuční soud i v řízení o zastavení exekuce povinen účastníka poučit podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. o povinnosti dolíčit rozhodné skutečnosti či odstranit jejich vnitřní rozpornost a k jejich prokázání navrhnout konkrétní důkazy. Uvedenými procesními pravidly se však soud prvního stupně neřídil. Za stavu, kdy povinná návrh na zastavení exekuce krom jiného odůvodnila tím, že při uzavření úvěrové smlouvy s oprávněnou byla slabší smluvní

stranou, oprávněná zneužila její tísně, nezkušenosti, rozumové slabosti, rozrušení či lehkomyslnosti, aby získala plnění, jehož hodnota je k vzájemnému plnění v hrubém nepoměru a tato svá tvrzení blíže nerozvedla, bylo na soudu prvního stupně, aby v souladu s výše citovanými procesními ustanoveními povinnou vyzval, aby dolíčila, v jakém oboru a po jakou dobu podniká, jaké má zkušenosti s finančním zajištěním své podnikatelské činnosti, zejména prostřednictvím nebankovních úvěrů, jaké byly v době uzavření úvěrové smlouvy její nesplněné finanční závazky, zda proti ní byly vedeny exekuce, zda o tom oprávněnou informovala, jaký byl její zdravotní stav, jak proběhl celý kontraktační proces uzavření úvěrové smlouvy s povinnou, zda úvěrovou smlouvu měla k dispozici před jejím podpisem a kde byl sepsán notářský zápis, jenž je ve věci exekučním titulem. Povinná měla být dále soudem vyzvána k označení důkazů k prokázání svých doplněných tvrzení.

22. Z uvedeného je zřejmé, že soud prvního stupně po skutkové stránce věc neobjasnil dostatečně a úplně, jeho skutkový závěr, že povinná oproti oprávněné byla slabší smluvní stranou, nemá oporu v provedeném dokazování a jeho skutkové i právní závěry jsou předčasné. Z uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

23. V dalším průběhu řízení vyzve soud prvního stupně povinnou postupem podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k doplnění jejích relevantních tvrzení k návrhu na zastavení exekuce, jak je výše uvedeno a k označení důkazů k jejich prokázání. K projednávání návrhu povinné na zastavení exekuce nařídí jednání, při němž provede navržené důkazy, učiní z nich skutková zjištění a nebude-li některé relevantní tvrzení účastníků provedenými důkazy prokázáno, poučí jej o důkazní povinnosti podle § 118a odst. 3 o.s.ř., ve spojení s § 254 odst. 3 o.s.ř. Na základě provedených důkazů věc po skutkové stránce úplně objasní a na základě učiněných skutkových závěrů o návrhu povinné na zastavení exekuce opětovně rozhodne. Neopomene se vypořádat s argumentací účastníků odkazující na závěry judikaturních rozhodnutí a s argumentací povinné, že uzavření úvěrové smlouvy nebylo nikým zprostředkováno a že na vztah účastníků je dopadající zákon o spotřebitelském úvěru č. 257/2016 Sb. Bude-li soud prvního stupně v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé rozhodovat též o nákladech řízení účastníků, neopomene se vypořádat s argumentací povinné uvedenou v jejím odvolání proti výroku II. napadeného usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 31. prosince 2025

JUDr. Zlatuše JÍCHOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrtánková